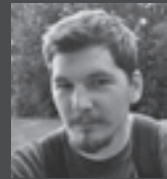

SPACE ADVENTURES

SIPOS TAMÁS

Krzysztof Varga az UGAR 11 exobolygón

Az első állomás a Farkas Bertalan csárda és űrközpont, majd ahogy kilép az ember, arcon csapja az új magyar valóság; az égi rokonság pásztortüzeinek lobogó lángja. Mindjárt az űrközpont előtt két juhász áll árpádsávos űrruhában a végtelen, kéklő pusztaságban, és a vörösen izzó ostorukkal tarajos rackapók csordákat terelgetnek. Isteni pacalt csinálnak ebből a kaméleonszerű lényből. Még szerencse, hogy öt gyomra van. A talajból olykor vízfodrok csapnak fel, a két juhász pedig szinte tánkra perdül a gázturbinákkal felszerelt SpaceX űrruhájukban, és végül rezzenéstelenül és rezignáltak landolnak a víztükrön.

Az attrakciók és a rackapókpacal után az újkeresztény rituálék szerint minden igaz magyarnak tiszteletét kell tennie a technofób busóknál, akik elszigetelve, egy közeli hegygerincen élnek. Az óriás féregkigyóból készült tokány a specialitásuk, amit általában a hegyi tavakban élő sellőfarkas erjesztett tejével öblítik le, azután vad, harcművészeti bemutatókat tartanak, amelyek során – a különböző civil szervezetek sajnálatára – nem mindig élnek túl a bolygót korábban uraló fajok, hisz a búsók asszonyaikat általában állatok friss tetemein hágják meg. Ahogy győzelmi táncukat nézem és csatakiáltásaikat hallgatom, arra gondolok, hogy a több évszázados bukott háborúk és forradalmak gyümölcse mindez. Féltestvéreim a lézerszabályák és- pallosok világának kegyetlen uraivá váltak, mégis Koudela atya bölcs szavai jutnak eszembe:

„Isten valamikor trombiták harsogásával döntötte meg Jerikó falait. A magyar vezérek az LHS1140b exobolygót a magyar ének rettentően felséges erején vették meg.” Bár ő már régen nem él, én általában hallgatom a szellemekre.

Sipos Tamás (1992): műfordító, költő, Budapesten él.

